

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 8. november 2018 –

VE

(Sag C-227/18) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – vilkår vedrørende kursrisiko – pligt til at affatte dem klart og forståeligt – væsentlige betingelser i aftalen defineret som »oplysende« – direktiv 2008/48/EF – følger af fejl ved vurderingen af kreditværdigheden«

Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – vilkår integreret i en aftale om lån optaget i udenlandsk valuta, hvorved forbrugeren pålægges at tilbagebetale nævnte lån i samme valuta – omfattet – betingelser – forpligtelse til at opfylde kravet om forståelighed og gennemsigtighed – krævet informationsniveau – rækkevidde – efterprøvelse påhviler den nationale ret

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2, og art. 5)

(jf. præmis 34-37 og 40 samt domskonkl. 1)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at en kreditaftale om lån optaget i udenlandsk valuta, der indeholder et vilkår, hvorved forbrugeren tillægges valutakursrisikoen, uden udtrykkeligt at gøre opmærksom på, at der ikke er nogen øvre grænse for ændringer i valutakursen, og hvori størrelsen af lånet i den udenlandske valuta og afdragenes størrelse i den nationale valuta blot omtales i oplysningsøjemed, opfylder det krav om en klar og forståelig affattelse, der er fastsat i disse bestemmelser, når
 - forbrugeren ikke blot er blevet informeret om muligheden for stigninger eller fald i den udenlandske valuta, som lånet er optaget i, men ligeledes kan vurdere de mulige betydelige økonomiske følger, som risikoen for ændringer i valutarisikoen kan få for vedkommendes finansielle forpligtelser, og
 - størrelsen af det samlede beløb, som långiver har stillet til långiverens rådighed og størrelsen af afdragene klart kan fastlægges. For så vidt som fastlæggelsen af disse beløb beror på den valutakurs, der er

gældende på tidspunkterne for afdragene, indebærer kravet om en klar og forståelig affattelse, at metoden til beregning af disse beløb og den gældende valutakurs skal beskrives klart.

- 2) Det første og det tredje spørgsmål, der er forelagt af Budai Központi Kerületi Bíróság (den centrale kredsdomstol i Buda, Ungarn), afvises.

[1](#) – EUT C 231 af 2.7.2018.